

בציור ובפיסול. אוצרו ונייען
ניצן, פתיחה חגיגית: 9.12.
נעילה: סוף דצמבר.

■ גלריית הקיסור, מגן "כחומר
ביד היוצר" - שי אבירם (סעד)
- ראו גם ידיעה במדור זה.
אוצרת: מריאנה שליפר.
פתיחה חגיגית: 10.12 ב' 20:30.
נעילה: 1.1.2012

שירת המקלה לסוף השנה

לאחרונה מרבח "מקחלת האיחוד" לשתף פעולה עם התזמורת הטובות בארץ: בספטמבר הופיעה עם התזמורת הסימפונית ראשון-לציון ב"פארק ראשון", בפרקים נבחרים מהרפרטואר הקלאסי, בניצוחו של דוד זבה; באוקטובר חייתה שותפה לפרויקט ענק וייחודי - האופרה "כרמן" מאת ביזה, עם התזמורת הסימפונית חיפה, בניצוח נעם שריף; ובנובמבר ביצעה את ה"רקוויאם" של מוצרט עם התזמורת הקאמרית הישראלית, במוזיאון תל-אביב, בניצוח יואב תלמי. "מיסה קריאולה" במזרע ב-28 בדצמבר, בשעה 20:30, תופיע מקחלת האיחוד באולם בקיבוץ מזרע, עם היצירה "מיסה קריאולה" מאת המלחין הארגנטיני אריאל רמירז, המביאה את הצבעים, הצלילים והניחוחות של דרום אמריקה. לצדה יופיעו האנסמבל למוזיקה לטינו-אמריקאית בהדרכת נתן פורמנסקי, והסולן הטנור איתן דרורי - כל זה בניצוחו של רונן בורשבסקי, מנצח-הבית של המקחלה, ועם הפסנתרן פיליפ לוריא, המלווה אותה זה שנים רבות.

מקבלים קולות חדשים מקחלת האיחוד תשמח לצרף זמרים וזמרות חדשים בעלי השכלה מוזיקלית. יש לפנות אל מנהל המקחלה, דני וולך מקיבוץ מגל, בדוא"ל: danielw@tkz.co.il או בטלפון: 052-4033474.

■ שובל גבע

והקו עוד נטוי

מחמאות, וגם ביקורת, לכתב העת "קו נטוי" המוקדש לשישים שנות "אורנים"

"קו נטוי" 11. עטיפת החוברת

כתב העת הספרותי-אמנותי "קו נטוי", של המכללה האקדמית "אורנים", יצא לאור בפעם ה-11. גם הגיליון הנוכחי (כקורמיו) משתבח בנייר איכותי, ברהיטות לשונית ובעבודות אמנות מרדפסות לעילא. רק החומרים הספרותיים (סיפורים, שירים, דברי הגות) אינם שרמרים על רמה אחידה, ולא ממש מגלים קול צלול ומבטיח בקפונה הכללית. הפעם מדובר בגיליון חגיגי, עב כרס מהרגיל, שמאכלס בין 180 עמודיו כותבים ויוצרים שעברו או למדו באורנים במהלך שישים שנותיה, וגם כאלה שעדיין מלמדים או לומדים במכללה יפת הנוף.

טוב עשו עורכות כתב העת, יעל גלורברמן ועידית לבכי גבאי, כשבחרו להציג בצמוד לדברי הפתיחה והברכה את צי"לום פסלו של האמן והמורה המנוח מ"כאל גרוס (גילוי נאות: הוא היה גם מורי הנערץ). הפסל, הקרוי בפשטות "רערץ", נראה כקו נטוי המחווה קידה כלפי השם הספרותי. בהמשך ניתן לצפות בפסלים יפים של דורצ'ין, במיצבים של אביטל גבע, יעקב חפץ, נעה מלמד וכיו"ב, ובציורים של עידית לבכי גבאי, אלי שמי, דוד וקשטיין ועוד.

בצד הספרות, כפי שצוין, העניינים יגיעים בהרבה. הבחירה המערכתית לה-

טנסי ויליאמס וקולינס בילי. הסיפור המוצלח ביותר בכתב העת הזה הוא "אלנבי מאה ושתיים" של דורית פלג. דורית מנחה סרנת פרוזה במכללה, והסיפור הנ"ל הוא למעשה פרק מספרה "פני המקום". למרות שנכתב כבר בשנת 2006 וחודש ב' 2010, נדמה כאילו נוצר לאחר מחאת האהלים של 2011. יפה ונוגע. אהבתי גם את שירי ההייקו הענוגים של מאיה ב'רנו, ואת הסיפור "בצל מטר" גן או מרגרינה של נעמה אורי - סיפור שלא רק ניתן לקריאה אלא גם להרחה וכמעט מישוש. גם שיר שכתב רועי רשקס על אביו הוא מהטובים בכתב העת.

הגילוי המסעיר של קרנטי היה עשוי להיות שיר אהבה נאיבי של עמוס עוז בשם "כותב אותך", אלא שבדיקה נוספת העלתה שאין זה עמוס עוז הידוע, אלא עוז המלמד וידיאו וקולנוע בבתי ספר תיכוניים, ולומד באורנים.

בצד הברכות על כתב העת המושקע, שעוד ימשיך ויופיע אחר יובל השישים, אין מנוס מלתת עצה חברית: בחי"רה מהודקת יותר של החומרים הראויים לפרסום, פחות היתלות באילנות גבוהים ויותר גילוי של קולות חדשים וצלולים.

■ קרני עם-עד

ביא פרק מספרו של א.ב. יהושע, "חסד ספרדי", תמוהה משהו. יהושע לא ממש שייך לאורנים, לא למד או לימד שם, וקיימות במות רבות בהן פרסם את דבריו. אם היו נסיבות הבחירה שונות (למשל מחוות של סופרים/ משוררים "חיצוניים" לאורנים) היה ניתן לקבל את הפרסום, אבל בהיעדר אלה נשאר התמיהה תלויה באוויר. אותו דבר אמור לגבי משתתפים אחרים כמו יואל הופמן,